

The Effects of Peer and Self-editing Checklists on English Writing Errors of Students in a Creative English Writing Subject

Sutheerawan Suwannatrai¹, Kitiyakorn Noenthaisong^{2*} and Suricha Thanwisai³

Surawiwat School, Suranaree University of Technology, Nakhon Ratchasima, Thailand

E-mail: sutheerawan.a@g.sut.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-9281-6307>

Corresponding author e-mail: kitiyakorn.n@g.sut.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-3510-4090>

E-mail: suricha.n@g.sut.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-8242-9691>

Received 08/08/2024

Revised 10/09/2024

Accepted 10/10/2024

Abstract

Background and Aims: A Peer and Self-Editing Checklist promotes critical thinking and attention to detail, assisting writers in identifying errors and improving their work. It also promotes collaboration and improves writing skills by providing constructive feedback to peers. Thus, the objectives of this research were to compare the differences in English writing errors among students. The assessment tool used was based on correct writing principles for 22 samples in grades 7 to 9 during the second semester of 2022 at Surawiwat School, Suranaree University of Technology. The research was conducted in an experimental design, collecting both qualitative and quantitative data and analyzing it using basic statistics.

Methodology: The research follows an experimental design, where the target group for the study was selected through purposive sampling from students in grades 7 to 9, totaling 22 students during the second semester of the academic year 2022 at Surawiwat School, Suranaree University of Technology. The experiment involved the use of three learning plans, and the evaluation was conducted using a 10-item peer and self-assessment writing test. Data was collected both qualitatively and quantitatively and analyzed using basic statistical Coefficient of Variation: CV methods.

Result: The research findings showed that when analyzing the basic statistical values, considering the mean and standard deviation from the three measurements, the mean English writing errors of the students in the second measurement were the highest ($M=8.364$, $SD=0.902$), followed by the third and first measurements ($M=8.318$, $SD=1.086$ and $M=7.864$, $SD=1.320$, respectively). This indicates that the second test had less variance in the mean English writing errors compared to the first test and the scores of the third test.

Conclusion: The research was conducted using an experimental research design. The target group was selected using purposive sampling from Grade 7 to 9 students, totaling 22 students, during the second semester of the 2022 academic year at Surawiwat School, Suranaree University of Technology. Both qualitative and quantitative data were collected and analyzed using basic statistical methods.

Results: It was found that the mean errors in English writing of students using the Peer and Self-Editing Checklist differed between each measurement, but the differences were not statistically significant. The data showed significant sphericity at the .05 level (Mauchly's $W = .883$; $p = .287$). When analyzing the differences in the mean errors in English writing between each measurement (Test of Within-Subjects Effects), it was found that the mean errors in English writing from at least one measurement differed from other measurements, but the differences were not statistically significant at the .05 level (Greenhouse-Geisser = .895; $F(1.790, 37.588) = 2.792$, $p = .080$).

Keywords: Writing Skills; Writing; Writing Principles; English; Writing Assessment

ผลของแบบประเมินการเขียนโดยเพื่อนและตนเอง (Peer and Self Editing Checklist) ที่มีต่อ ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

สุธีรวรรณ สุวรรณไตรย์¹, กิตติยากร เนินไธสง^{2*} และ สุริษา ฐานวิสัย³

โรงเรียนสุรวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: รายการตรวจสอบการแก้ไขของเพื่อนร่วมงานและตนเองส่งเสริมการคิดวิเคราะห์เชิงวิพากษ์และใส่ใจในรายละเอียด ช่วยให้นักเขียนระบุข้อผิดพลาดและปรับปรุงผลงานของตนเองได้ นอกจากนี้ยังส่งเสริมการทำงานร่วมกันและปรับปรุงทักษะการเขียนด้วยการให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์แก่เพื่อนร่วมงาน ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เครื่องมือในการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามหลักการเขียนที่ถูกต้องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสุรวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ระเบียบวิธีการวิจัย: มีรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยทำการเลือกกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) มาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสุรวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี นำมาทดลองโดยใช้แผนการเรียนรู้จำนวน 3 แผน และทำการทดสอบโดยใช้แบบประเมินการเขียนโดยเพื่อนและตนเองจำนวน 10 ข้อ เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพ และปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานสัมประสิทธิ์การแปรผัน (Coefficient of Variation: CV)

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่าค่าสถิติพื้นฐานเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการวัดทั้งสามครั้ง ค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($M=8.364$, $SD=0.902$) รองลงมาคือ ครั้งที่ 3 และครั้งที่ 1 ($M=8.318$, $SD=1.086$ และ $M=7.864$, $SD=1.320$ ตามลำดับ) แสดงว่าการทดสอบครั้งที่ 2 มีความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษน้อยกว่าการทดสอบครั้งที่ 1 และคะแนนของการทดสอบครั้งที่ 3

สรุปผล: พบว่าค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้แบบประเมินการเขียนโดยเพื่อนและตนเอง (Peer and Self Editing Checklist) ระหว่างการวัดแต่ละครั้งมีความแตกต่างกัน แต่ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ ข้อมูลเป็นเอกพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Mauchly's $W = .883$; $p = .287$) และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างการวัดแต่ละครั้ง (Test of Within-Subjects Effects) พบว่า ค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษจากการวัด

อย่างน้อย 1 ครั้งแตกต่างจากการวัดครั้งอื่น ๆ แบบไม่พบบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Greenhouse - Geisser = .895; $F(1.790, 37.588) = 2.792, p = .080$)

คำสำคัญ: ทักษะการเขียน; การเขียน; หลักการเขียน; ภาษาอังกฤษ; แบบประเมินการเขียน

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นหนึ่งในภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายและเป็นภาษาต่างประเทศพื้นฐานที่ทุกคนได้เรียนในระบบการศึกษา ในปัจจุบันผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษมักได้มีข้อได้เปรียบทางการเรียนเพราะบุคคลเหล่านี้จะสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลต่างประเทศที่มีความหลากหลายและมีความเข้าใจในข้อมูลได้ดีกว่าคนอื่น (Nielsen, L., and other 2014) ทั้งยังมักจะสามารถในการสื่อสารสิ่งที่ได้เรียนรู้ออกมาในรูปแบบการพูดอภิปรายได้ค่อนข้างดี โดยพิจารณาจากทักษะภาษาอังกฤษทั้งหมดแล้วไม่ว่าจะเป็นการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ทักษะการเขียนนั้นดูจะเป็นปัญหาและความยากที่สุดในบรรดาทักษะอื่นๆ เนื่องด้วยต้องนำทักษะต่างๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ร่วมกัน (Yu, R., & Yang, L, 2021)

อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนกลุ่มนี้ยังมีความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในรูปแบบการเขียนสรุปความหรือการเล่าเรื่องโดยใช้ภาษาอังกฤษอยู่พอสมควร อาจเป็นเพราะการพูดสื่อสารนั้นมักจะไม่มีความตายตัวและมีความยืดหยุ่นในการใช้ภาษามากกว่า ในทางตรงกันข้ามการสื่อสารหรือเล่าเรื่องด้วยการเขียนนั้นมักจะต้องถูกสรรสร้างขึ้นภายใต้ข้อกำหนดทางหลักภาษาที่ชัดเจนและเป็นสากล ซึ่งหากผู้เรียนมีความรู้และความคุ้นชินในการใช้หลักการเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเป็นเบื้องต้นแล้วนั้น ผู้เรียนก็มีความมั่นใจการใช้ภาษาอังกฤษและเป็นผู้ใช้ภาษาที่ถูกต้องมากขึ้น (Belachew, M., 2015) ส่วนใหญ่ความผิดพลาดในงานเขียนภาษาอังกฤษเน้นความถูกต้องด้านไวยากรณ์ และการแปลความผิดพลาดของหลักภาษาอังกฤษ ครูจึงควรมีบทบาทในการเป็นผู้ช่วยเหลือนักเรียนในการให้ข้อมูลป้อนกลับหรือการกำกับตรวจสอบด้วยตนเองหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน (Academy, T., 2020)

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยมีโอกาสดูสอนวิชาทางการเขียนภาษาอังกฤษ และได้พบว่านักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชานี้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเล่าเรื่องหรือสื่อสารตามหัวข้อต่างๆ ดีพอสมควร แต่ยังมีข้อผิดพลาดตามหลักการเขียนอยู่บ้าง โดยที่ข้อผิดพลาดนั้นมักเป็นข้อผิดพลาดประเภทเติม เช่น Subject-verb agreement, การผันคำกริยาตามหลักไวยากรณ์, รูปแบบประโยค, การเลือกใช้คำศัพท์และเครื่องหมาย เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยสนใจค้นหาเครื่องมือหรือวิธีการที่จะช่วยผู้เรียนในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนของตนเองให้มีข้อผิดพลาดตามหลักการเขียนที่น้อยลง และสามารถใช้อังกฤษในการเขียนเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องมากขึ้น ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการใช้หลักการเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเบื้องต้นนำมาสร้างแบบประเมินการเขียนโดยเพื่อนและตนเอง (Peer and Self

Editing Checklist) ขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบการเขียนตามหลักการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วัตถุประสงค์การวิจัย

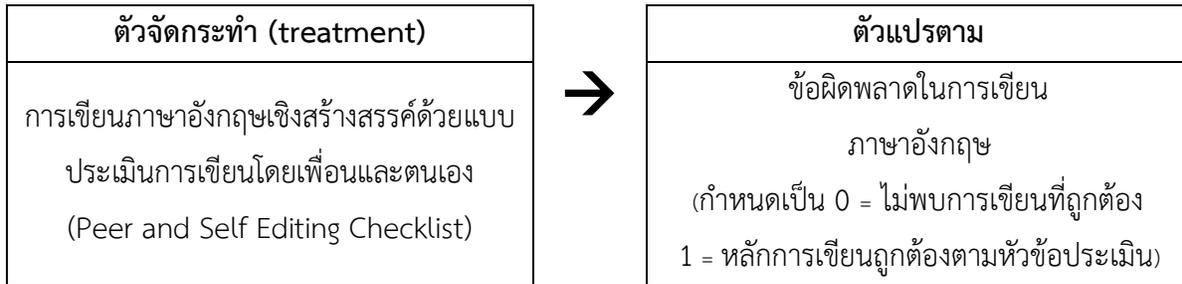
เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยเพื่อนและตนเอง

การทบทวนวรรณกรรม

การเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแนวทางในการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะขึ้นอยู่กับเนื้อหาวัตถุประสงค์ในการเขียนเน้นสื่อสารถ่ายทอด แต่ได้มีนักวิจัยให้ความสำคัญและมุ่งเน้นการจำแนกภาษาอังกฤษเฉพาะกิจออกเป็น 2 ประเภท 1) ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ (English for occupational purposes) 2) ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ด้านวิชาการ (English for Academic purposes) ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (Robinson, P., 1991)

การเขียนโดยเพื่อนและตนเอง (Peer and Self Editing Checklist) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จนั้นต้องอาศัยกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศการศึกษา โดยอาศัยความร่วมมือของผู้บริหารครู และบุคลากรทางการศึกษา การนิเทศช่วยสนับสนุนให้ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงหลักพัฒนาตนเองในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้แก่ผู้เรียนได้ คือการเรียนเพื่อนช่วยเพื่อนภายในรายวิชา หรือบูรณาการกันสองรายวิชาภายในโรงเรียนเดียวกัน ส่งผลให้เกิดความร่วมมือระหว่างครู และนักเรียนหรือนักเรียน กับเพื่อนนักเรียน (วีชรา เล่าเรียนดี, 2556) ได้ให้ความหมายว่า การจับกลุ่มหรือการรวมกลุ่มปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสม ในกระบวนการเขียนภาษาอังกฤษโดยเพื่อนและตนเอง มีการเตรียมเนื้อหาในการเขียน การวางแผน การร่างและแก้ไขการเขียน (Alice Oshima and Ann Hogue, 1991) เพื่อเป็นการปรับปรุงเนื้อหาที่จะต้องเขียนให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1) **กลุ่มเป้าหมาย** ทำการเลือกกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) มาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสุรวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ดังรายละเอียดตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

ระดับชั้น เพศ	ม.1	ม.2	ม.3	รวม
ชาย	9	2	2	13 (50.1%)
หญิง	9	0	0	9 (40.9%)
รวม	18 (81.8%)	2 (9.1%)	2 (9.1%)	22 (100%)

รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยหนึ่งกลุ่มทำการสังเกตผลหลายครั้งดังนี้

$$X - O_1 O_2 O_3$$

2) **สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล** ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิจัยดังนี้ สถิติพื้นฐาน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การแปรผัน (Coefficient of Variation: CV) และสถิติเก็บรวบรวมข้อมูล

3) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง แผนการเรียนรู้จำนวน 3 แผน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบประเมินการเขียนโดยเพื่อนและตนเอง (Peer and Self Editing Checklist) ในรูปแบบตรวจสอบรายการ (checklist) จำนวน 10 ข้อ อิงจากเกณฑ์การประเมิน

งานเขียนของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสุรวิวัฒน์ฯ โดยประยุกต์ใช้หัวข้อการประเมินที่สำคัญและสอดคล้องกับเนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีหัวข้อประเมินจำนวน 6 หัวข้อ ดังนี้

- 2.1 หลักภาษาและการสะกดคำ (Language Structure and Spelling) จำนวน 3 ข้อ
- 2.2 การใช้สัญลักษณ์และเครื่องหมาย (Punctuation) จำนวน 1 ข้อ
- 2.3 การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ในบริบทที่เหมาะสม (Capital Letters) จำนวน 2 ข้อ
- 2.4 การเลือกใช้คำเพื่อสื่อความ (Word Choice) จำนวน 1 ข้อ
- 2.5 การจัดเรียงข้อมูลและความสอดคล้องของเนื้อความ (Organization and Coherence) จำนวน 1 ข้อ

จำนวน 1 ข้อ

- 2.6 การเขียนตรงประเด็น/ใจหาย (Content) จำนวน 2 ข้อ

Directions: Check and edit your written work using the Self-Edit columns, fixing any errors/mistakes you notice. Then, have a friend complete the Peer Edit columns while you observe.

Criteria	Self-Edit			Peer-Edit			
	Name: _____ Class _____ No. _____			Name: _____ Class _____ No. _____			
	Checklist Items	Scoring		Checklist Items	Scoring		Comments and Suggestions
1		0	1		0		
1 Language structure and Spelling	My sentences have accurate grammar and spelling and express complete thoughts. I don't have any run-on sentences. I checked spelling and fixed words that didn't look right.			I read my friend's work and see that sentences have accurate grammar and spelling and express complete thoughts. The work doesn't have any run-on sentences. I read carefully and checked spelling. I didn't see any words that didn't look right.			
2 Punctuation	I read my work aloud to see where to stop or pause for periods, question marks, exclamation marks, and commas.			I read his/her work aloud to see where to stop or pause for periods, question marks, exclamation marks, and commas.			
3 Capital letters	I checked for capitals at the beginning of sentences. Proper nouns begin with capital letters.			All sentences begin with capital letters. Proper nouns begin with capital letters.			
4 Word choice	I choose appropriate words for the work as well as the meanings.			I read and feel that appropriate words are used for the writing topic and level.			
5 Organization and Coherence	I checked that my paragraph(s) is well organized with main ideas and supporting details in logical orders. The conclusion is relevant.			I read and see that paragraph(s) is well organized with main ideas and supporting details in logical orders. The conclusion is relevant.			
6 Content	My work is relevant to the topic assigned. My work is not off-topic, and has no run-on sentences or fragments.			His/Her work is relevant to the topic assigned. I checked and the work is not off-topic, and has no run-on sentences or fragments.			
TOTAL (10 points)				TOTAL (10 points)			

ภาพที่ 2 แบบประเมินการเขียนโดยเพื่อนและตนเอง (Peer and Self Editing Checklist)

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ 4 ขั้นตอนคือ

1. ศึกษาและออกแบบวิธีการดำเนินการวิจัย โดยศึกษาหลักทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการเขียนภาษาอังกฤษ และรวบรวมข้อผิดพลาดตามหลักการเขียนภาษาอังกฤษจากชิ้นงานของนักเรียน สร้างแบบประเมินการเขียนโดยเพื่อนและตนเอง (Peer and Self Editing Checklist) ออกแบบเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการวิจัย

2. คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อใช้ในการทดลองคัดเลือกจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งหมด 358 คน ทำการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) มาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 จำนวน 22 คน

ผู้วิจัยให้กลุ่มเป้าหมายทำการประเมินชิ้นงานตนเองโดยใช้แบบประเมินการเขียน (Peer and Self Editing Checklist) ฝั่ง “Self-Edit”

3. นำผลงานนักเรียนและแบบประเมิน ให้เพื่อนในห้องทำการประเมินชิ้นงานนั้น ระหว่างการประเมินโดยเพื่อนนักเรียนจะต้องนั่งอยู่ร่วมกัน และชี้แนะข้อผิดพลาดที่พบและทำการบันทึกลงในแบบประเมินฝั่ง “Peer-Edit”

4. ดำเนินการเก็บข้อมูลทั้ง 3 สัปดาห์ จากแบบประเมินการเขียน (Peer and Self Editing Checklist) ไปวิเคราะห์ผลว่าเครื่องมือจะให้นักเรียนมีข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษลดน้อยลงหรือไม่ และทำการวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งสรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละรอบของนักเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยเพื่อนและตนเอง ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษจากการวัดแต่ละครั้งจากนักเรียน ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนจากการวัดทั้งสามครั้งพบว่า ค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($M=8.364$, $SD=0.902$) รองลงมาคือ ครั้งที่ 3 และครั้งที่ 1 ($M=8.318$, $SD=1.086$ และ $M=7.864$, $SD=1.320$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนพบว่า ค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในครั้งที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (Coefficient of variation: CV) ของคะแนนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.786 ($CV=10.786$) รองลงมาคือ ครั้งที่ 3 และ ครั้งที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 13.057 และร้อยละ 16.786 ($CV=13.057$ และ $CV=16.786$ ตามลำดับ) แสดงว่าการทดสอบครั้งที่ 2 มีความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษน้อยกว่าการทดสอบครั้งที่ 1 และคะแนนของการทดสอบครั้งที่ 3

ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (repeated Measure ANOVA) จากการวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมของค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นสัดส่วนกับเมทริกซ์เอกลักษณ์พบว่า ข้อมูลเป็นเอกพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Mauchly's $W = .883$; $p = .287$) และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างการวัดแต่ละครั้ง (Test of Within-Subjects Effects) พบว่า ค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษจากการวัดอย่างน้อย 1 ครั้งแตกต่างจากการวัดครั้งอื่น ๆ แบบไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Greenhouse - Geisser = .895; $F(1.790,37.588) = 2.792$, $p = .080$) รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของเมตริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษจากการวัดแต่ละครั้ง

การทดสอบ	n	M	SD	CV	SE	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ครั้งที่ 1	22	7.864	1.320	16.786	0.281	7.278	8.449
ครั้งที่ 2	22	8.364	0.902	10.786	0.192	7.964	8.764
ครั้งที่ 3	22	8.318	1.086	13.057	0.232	7.837	8.800

Mauchly's Test of Sphericity = .883; $p = .287$
Greenhouse - Geisser = .895; $F(1.790, 37.588) = 2.792$; $p = .080$; $\eta^2_p = .117$

อภิปรายผล

จากการทดลองพบว่า ค่าเฉลี่ยข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้แบบประเมินการเขียนโดยเพื่อนและตนเอง (Peer and Self Editing Checklist) ระหว่างการวัดแต่ละครั้งมีความแตกต่างกัน แต่ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้พบประเด็นและข้อสังเกตที่น่าสนใจที่สามารถนำมาอภิปรายได้เป็น 2 ประเด็น คือ

1. ช่วงระยะเวลาของการเก็บข้อมูล จากข้อค้นพบบ่งชี้ว่าพัฒนาการทางการเขียนของนักเรียนซึ่งวัดจากข้อผิดพลาดในการเขียนที่ลดลงไม่ได้แตกต่างกันจากผลของการวัดทั้งสามครั้ง อาจเนื่องมาจากทักษะและธรรมชาติของการเขียนมีความยากในตัวเอง เนื่องจากผู้เรียนจะต้องมีความรู้ทางหลักภาษาและใช้ในบริบทที่เหมาะสม ทั้งยังต้องเข้าใจวาทศิลป์และการเลือกใช้คำศัพท์ (Zhang, X., & Chen, J., 1989) เพื่อเขียนสื่อสารได้อย่างสวยงามและต้องใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง คล้ายกับงานวิจัยของพลสุข กรรณาริก และสงัด เขียนจันทิก (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3 ระยะ คือก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.12 มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้มีงานวิจัยของ ปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติ (2558) ศึกษาผลของการใช้คำถามประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อนในการเรียนรู้โครงงานพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความรอบรู้ในการประเมินของนักเรียน เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้เป็นแบบตรวจสอบรายการที่นักเรียนและเพื่อนต้องดำเนินการด้วยตนเอง ซึ่งกระบวนการประเมินลักษณะนี้นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินผลเพื่อให้สามารถตัดสินความถูกต้องของงานเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Meletiadou, E. (2021) อธิบายว่าการใช้การประเมินโดย

เพื่อนและตนเองหากให้นักเรียนได้เริ่มเรียนรู้กระบวนการตั้งแต่อายุน้อยๆ อาจช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพในการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น เพราะผู้เรียนจะสามารถได้รับการฝึกฝนที่ยาวนานและต่อเนื่องทำให้เกิดความคุ้นเคยและรู้วิธีใช้การประเมินโดยเพื่อนและตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากการมีเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ประเมินผลงานของตนเองแล้ว ปัจจัยด้านครูผู้สอนอาจก็เป็นส่วนสำคัญในการดำเนินงาน เพราะผู้สอนจะต้องแสดงให้เห็นว่าข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่นักเรียนได้รับระหว่างกันหรือการสะท้อนตนเองมีความโดยอำนวยความสะดวกในการร่วมมือปรายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่ผู้เรียน (พินดา วราสุนันท์, 2558)

สังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่

ผลการทดลองจากข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้แบบประเมินการเขียนโดยเพื่อนและตนเอง (Peer and Self Editing Checklist) จำนวน 3 ครั้งของนักเรียนนั้น มีข้อผิดพลาดลดลงมีความแตกต่างกันแต่ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติจากผลการวัดทั้งสามครั้ง เนื่องจากนักเรียนระยะเวลาในการทำทดลองอาจไม่ได้ห่างกันเกินหนึ่งสัปดาห์ อาจทำให้นักเรียนยังสามารถจดจำทักษะหรือหลักการเขียนภาษาอังกฤษได้จากบริบทเดิม ดังนั้นในการฝึกฝนทักษะใหม่ๆ จำเป็นต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอเพื่อสร้างความคุ้นเคยให้สมองเกิดความจดจำในรูปแบบเดิมซ้ำๆ จนไม่พบข้อผิดพลาดแล้วจึงจะเปลี่ยนรูปแบบหรือบริบทใหม่ในการฝึกฝนครั้งต่อไป เพียงแต่ต้องมีโค้ชหรือผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำ (Feedback) ที่ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการฝึกฝนครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการเขียนเฉพาะจุดมากขึ้น โดยนำเอาผลการทำแบบประเมินของนักเรียนในหัวข้อที่นักเรียนเลือกให้คะแนนตนเองเป็น 0 มารวบรวมและสร้างบทเรียนที่จะช่วยแก้ไขทักษะในหัวข้อนั้น

ดังนั้นสถานศึกษาหรือผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำโครงสร้างแบบประเมินนี้มาปรับใช้กับทักษะอื่น ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักประเมินตนเองและได้ฝึกนักเรียนให้เป็นผู้ตรวจทานและวิเคราะห์ผลงานเพื่อเรียนรู้ความผิดพลาดของตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งนี้ได้ปรับปรุงแบบประเมินการเขียน (Peer and Self Editing Checklist) เพิ่มเติมโดยเพิ่มเกณฑ์คะแนนประเมินจาก 0 และ 1 เป็น 0 – 5 และระบุเกณฑ์ความสามารถของแต่ละหัวข้อประเมินให้มีความชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

โดยทำการวิจัยเพิ่มเติมในรายวิชาการเขียนระดับชั้นอื่นๆ เพื่อวิเคราะห์และสรุปประสิทธิภาพของเครื่องมือเพื่อใช้ในการเรียน

ในการศึกษาและวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือปัญหาในชั้นเรียนของแต่ละระดับที่อาจพบในรายวิชาที่มุ่งเน้นทักษะการเขียนหรือการเขียนภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

ปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติ. (2558). ผลของการใช้คำถามประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ความสามารถของตนเองและความรู้บูรณาการ TPACK ด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลของนิสิตครู. *วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 43(4), 129 – 145.

พินดา วราสุนันท์. (2558). การพัฒนาผู้เรียนด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน (Developing Learners by Using Peer Feedback). *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 9(1), 33-40.

พลสุข กรรณาริก และสัจด์ เขียนจันทิก. (2564). การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสาร มจร วิชาการล้านนา*, 10(1), 37 – 47.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ: ทฤษฎีกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Academy, T. (2020). *The Basics of Teaching English as a Foreign Language*. Ratchaphruek Journal, 1(1), 18-29. <https://bit.ly/367PCjc>.

Alice Oshima, Ann Hogue. (1991). *Writing Academic English: A Writing and Sentence Structure Workbook for International Students (Longman Academic Writing Series)*. United Kingdom: Longman.

Belachew, M., Getinet, M., & Gashaye, A. (2015). Perception and practice of self-assessment in EFL writing classrooms. *Journal of Languages and Culture*, 6(1), 1–8.

Meletiadiou, E. (2021). Exploring the Impact of Peer Assessment on EFL Students' Writing Performance. *IAFOR Journal of Education: Language Learning in Education*, 9(3), 77 - 95.

Nielsen, L., Hansen, & Storgaard, K. (2014). *Personas Is Applicable: A Study on the Use of Personas in Denmark* Proceedings of the SIGCHI Conference on Human Factors in Computing Systems. Toronto, Ontario: ACM.

Robinson, P. (1991). *ESP Today: A Practitioner's Guide, Developments in English for Specific Purposes*. In: Cambridge: Cambridge University Press. Successful practices and essential strategies. *Journal of Research in Reading*, 37, 1–16.

Yu, R., & Yang, L. (2021). ESL/EFL Learners' Responses to Teacher Written Feedback: Reviewing a Recent Decade of Empirical Studies. *Frontiers in Psychology*, 25, 29 – 65.

Zhang, X., & Chen, J. (1989). *The techniques to teach writing*. *English Teaching Forum*, 27(2), 34.